

Незабравимите октомврийски дни разтърсиха цялата планета. Започна нова историческа епоха — епоха на революционното обновяване на света, епоха на преминаване към социализма и комунизма. Започна пътят, по който днес вървят стотици милиони хора и по който е съдено да тръгне цялото човечество.

Леонид БРЕЖНЕВ

Главният резултат от Октомврийската революция е построяването за пръв път в света на развито социалистическо общество в СССР и преминаването към постепенното изграждане на комунизма. Това е триумф на Октомври и наше общо интернационално достойнство, наша обща интернационална гордост!

Тодор ЖИВКОВ

Днешния празничен брой
подготвихме заедно
с колектива на вестник

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ОКС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV
1977
НОЕМВРИ
6
Неделя

Вестникът е основан
през 1943 година
Брой 132 (3967)

Цена 2 стотинки

С увереност към комунизма

ФЬОДОР МОРГУН

първи секретар на Областния комитет
на Комунистическата партия на Украйна
в Полтава

Нашата социалистическа родина е само на 60 години, но през това време ние изминахме път, равен на столетия. У нас за първи път на земята е построено развито социалистическо общество, постигната е висша степен на социалния прогрес. Това бе затвърдено в неодавна приетата нова Конституция на СССР — основен закон, който гарантира и предпоставя за успешното изграждане на комунизма.

Със законна гордост от постигнатото, с голям оптимизъм и увереност в бъдещето ние посрещаме историческия доклад на Леонид Илич Брежнев, изнесен в Москва на тържественото заседание, посветено на 60-годишнината на Великия октомври.

Неузнаваемо се измени материалният и духовният облик на нашата страна. Създаден е и успешно действа под ръководството на КПСС единен мощен народно-технически механизъм, който се развива на основата на взаимодружението на напредническата революция и преобладаващата на социализма. Ярка илюстрация на тези корени промени е и днешната Полтавска област. Само в годините до Великия отечествен войнa цялата промишленост в областта се специализираше главно в преработката на захарно цукло, мляко, месо, в производството на трикотажни изделия, обувки, тухли. Сега обемът на промишленото производство в сравнение с предвоенното се увеличи десет пъти и надвишава 3 милиарда рубли. В областта се появява съвършено нови отрасли на промишлеността като рудодобивната, нефтодобивната, електроенергийската, автомобилостроенето и производството на изкуствени елази.

Особено място сред новите водещи промишлени предприятия заема Днепровският машиностроителен комбинат. За сравнително кратък срок в комбината се извърши производствен комплекс, наброяващ повече от 8,5 хиляди човека. Израса до новия град Комсомолск с 40 хиляди жители. През миналата година завърши строителството на първия етап на фабриката за прокат. В чест на 60-годишнината на Великия октомври е завършен вторият етап от строителството. Към края на петилетката комбинатът ще дава 34 милиона тона руда, 14 милиона тона концентрат и 12 милиона тона прокат.

По-нататъшното развитие получава и нашите традиционни отрасли на промишлеността. Производството на месо се увеличи 10 пъти, на захарта — 3 пъти, на трикотажните изделия — 3 пъти, на обувките — 2,5 пъти. Големи изменения настъпиха и в селското стопанство. Две хиляди и петстотин хектара от онова време се

га са обединени в 386 крупни стопанства, оборудвани с най-нова техника. Тракторният парк на колхозите се увеличи 4 пъти, а неговата мощност — 15 пъти.

Техническата въоръженост на селото коренно измени труда на колхозниците, а заедно с това и резултатите от техния труд. През 1940 г. в Полтавска област беше получен небивал до това време урожай — 150 кг зърно от декар. Тогава на Всесоюзната селскостопанска изложба областта беше наградена със златен медал. През последните години ние удвоихме добивите от зърнените култури. Вече трета година наред полтавчаните продават на държавата по вече от 1 милион тона пшеница и съвсем основателно ние се гордеем с двукратно лично поздравление на генералния секретар на ЦК на КПСС и председател на Президиума на СССР Леонид Илич Брежнев за успешните ни в зърненото производство и в отглеждането на захарното цукло, от което тази година произходихме на държавата повече от 5 милиона тона.

Осезателно развитие по-лучи животновъдството, рязко се увеличи животинската продукция — на месото — 6 пъти, на млякото — 12 пъти и на яйцата — 7 пъти.

Неузнаваемо се измени социалният облик на селото. Наред с добрите производствени сгради и жилищата се появи и прекрасни дворци на културата и социално-технически бит.

Създават се всички условия за гарантиране правото на трудещите се на образование. Само в нашата област броят на учещите се в средните специални учебни заведения се увеличи повече от два пъти, а на студентите във ВУЗ — три пъти. Завършен е в основни линии преходът към задължително средно образование.

Всички тези успехи в социално-икономическото и културното развитие са постигнати след най-тежките изпитания на Великата отечествена война, когато практически цялото народно стопанство беше разрушено. И само благодарение на самоотвержения героичен труд, на братската взаимопомощ на съветските републики става възможни такива големи успехи.

Тесните братски взаимоотношения, установени между трудещите се от Полтавска област и Великотърновски окръг, способствуват за укрепване на дружбата, за обогатяване с опит в работата на партийните и стопанските органи, на производствените колективи.

Трудещите се от Полтавска област, носители на ордена „Денин“, заедно с целия съветски народ достойно посрещат юбилея на Родната, внасят чувствителен принос в укрепването на нейното единство, в изпълнението на историческите решения на XXV конгрес на КПСС.

Другарят Гриша Филипов прерязва трицветната лента

Рожба на дружбата

Другарят Гриша Филипов откри Завода за изкуствена коприна в Свищов • Нова сграда на районната болница

Вчера в Свищов беше открит Заводът за изкуствена коприна при СХК „Свилюза“. На тържеството присъства членът на Политбюро на ЦК на БКП Гриша Филипов, министърът на народното здраве акад. Радой Попиванов, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, партийни и стопански ръководители от Свищов и окръга. Съпътни гости на химичите бяха представителите на съветското посолство Павел Василев, началникът на всеобщото обединение „Союзхим-Влако“ Борис Мухин, началникът на обединение „Союз-Зарубежстрой“ Сергей Зубов, съветски специалисти, работещи в СХК „Свилюза“.

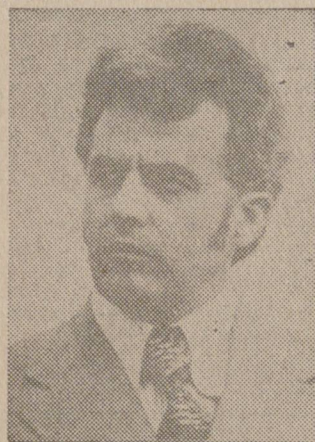
Тържественият митинг откри другарят Никола Василев. Доклад за завода, проектиран от съветски специалисти, оборудван със съветски машини, построен със съветска помощ, прочете директорът на СХК „Свилюза“ Цветан Дамьянов. Заводът успешно усвоя производството на изкуствена коприна и изпълни плана за десетмесечие.

Зам.-министърът на химическата промишленост Цветан Ценов прочете указ за награждаване на строители, мон-

тажници, инвеститори и проектанти, взели активно участие в изграждането и въвеждането в действие на завода. Със звание „Герой на социалистическия труд“ е удостоен Тако Митов. Димитров, главен строителен ръководител и координатор на изпълнителските организации на СХК „Свилюза“, с орден „На родна република България“ са наградени 8 души, с „Трудова слава“ — 8, с „Червено знаме на труда“ — 11, с „На роден орден на труда“ — златен — 41, сребърен — 44, бронзов — 26 и с „Медал за трудово отличие“ — 13 души. Възбуждащо слово произнесе другарят Гриша Филипов. Той говори за измеренията на българо-съветската дружба, за мястото на новия завод в по-пълното задоволяване потребностите на нашето общество.

Другарят Гриша Филипов прерязва трицветната лента и обявя завода за открит.

Вчера жителите на крайдунавския град получиха още една ценна придобивка — нова сграда на районната болница, която разполага с 500 легла и с най-съвременно медицинско оборудване.

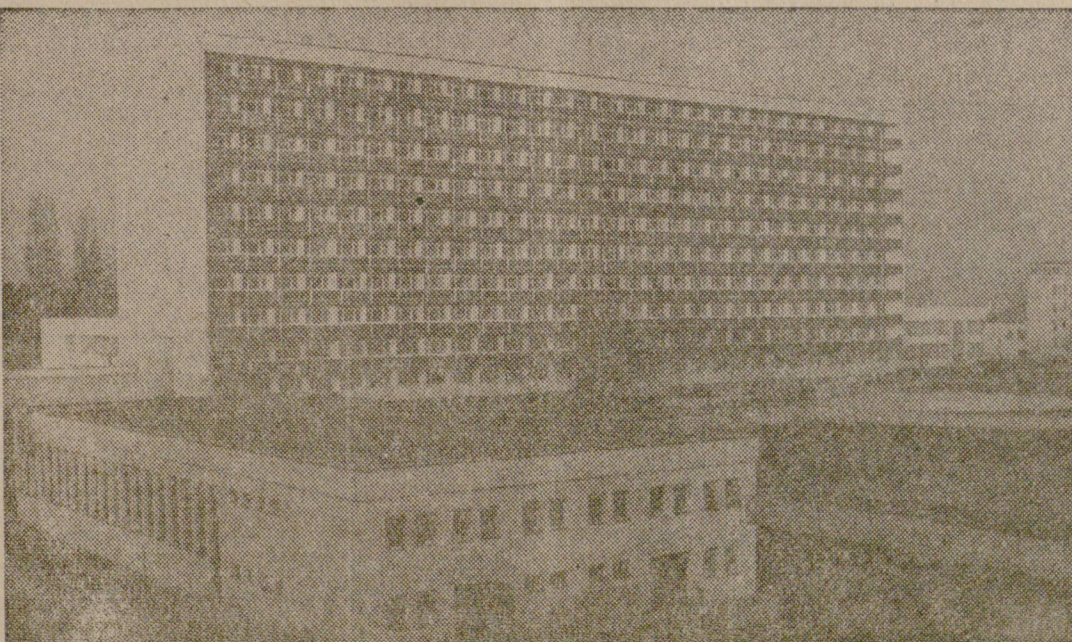

Тако МИТОВ

На тържествения митинг доклад прочете главният лекар на болницата д-р Бойко Проданов. Наградени бяха с орден и медали отличили се строители и проектанти. Министърът на народното здраве акад. Радой Попиванов с кратко слово откри новата болница.

Николай ТОМОВ

Снимки Иван РУСКОВ

Новата районна болница в Свищов

Ние имаме едно знаме

НИКОЛА ВАСИЛЕВ

първи секретар на Окръжния комитет
на Българската комунистическа партия
във Велико Търново

Утре е най-светлият празник в живота на съветските народи, на цялото прогресивно човечество — 7 ноември. На този ден преди 60 години руските работници и селяни, под ръководството на болшевиките, извършиха първата в света пролетарска революция.

Днес от върха на изминалите шест десетилетия още по-ярко виждаме непреходното епохално значение на Великата октомврийска социалистическа революция. Това ние, българите, потвърждаваме със своя опит.

С идеите и под знамето на Великия октомври Българската комунистическа партия поведе работниците и селяните в кървави схватки с експлоататорите и потисниците и, превъзгоржавайки се с ленинизма, на 9 септември 1944 година, с решаващата помощ на Червената армия, повтори подвига на руските работници и селяни през 1917 г.

„Пътят на нашите български победи е пътят на ленинизма на Българската комунистическа партия, — под черта в приветствието си на тържественото заседание в Кремъл другарят Тодор Живков. — Ако успяхме да извършим социалистическата революция на наша земя и само за 33 години да преобразим из основи България, то това ние, българските комунисти, българският народ, на правихме, защото имаме за знаме ленинизма и примера на Октомври!“

Вековната дружба между българския и руския народ прерасна в нерушим българо-съветска дружба, чийто измерения днес са безгранични. Здравно звено във веригата на това велико наше завоевание са и дружествените връзки между трудещите се от Великотърновски окръг и Полтавска област, чиято 15-годишнина съпада с 60-годишнината на Великия октомври.

С всеотдайна помощ на съветския народ ние създадохме гръбнака на промишлената мощ на Великотърновски окръг. Познат в миналото като селскостопански и зеленчуков район на страната, днес той е един от силно развитите промишлено-аграрни райони. Химическият комбинат „Свилюза“ в Свищов, заводите за телевизори и радиоприемници и за запаметяващи устройства във Велико Търново, Домостроителният комбинат в Горна Оряховица, заводите за минераловатни изделия в Полски Тръмбеш, за велпапе в Стражица и оборудването на железопътния възел в Горна Оряховица, цялата селскостопанска техника, автомобилният транспорт, един от най-големите язовири — „Ал. Стамболийски“ и още много други са плод на животворната българо-съветска дружба. Те ни помогнаха само за 2-3 петилетки да изменим съотношението на промишлената и селскостопанската продукция от 71:29 през 1965 г. на 81:19 през настоящата.

И днес във Великотърновски окръг, както и в цялата ни страна, няма кътче, където да не се вижда и чувствава великата преобразувателна сила на примера на съветския човек. През изминалите 15 години на братските ни дружески връзки с полтавчаните стотици колективи от всички отрасли на народното стопанство в окръга, дейци на изкуството и културата, на образованието и здравеопазването, комсомолците и пионерите утвърдиха трайно и изключително плодотворно и делово сътрудничество. И най-характерното е, че през годината на 60-ия юбилей на Великия октомври ние на правихме съвместен похват към пряка съвместна работа в полетата и заводите на Великотърновски окръг и Полтавска област.

Още в началото на годината 8 тъкачки-многомашиначи от фабрика „Васил Мариков“ — Велико Търново, която дружи с полтавската преданна фабрика „50 години Великия октомври“, обещаха до 33-годишнината на Девети септември да изпълнят личните си планове за седмата петилетка до 7 ноември — 60-годишнината на Великия октомври. Шест от тях през юли-август т. г. рапортуваха за изпълнението на дадената дума.

Големи успехи постигнаха трудовите колективи в сярвеновото „60-ударни дни в чест на Великия октомври“.

За изтеклите 10 месеца на 1977 година трудещите се в окръга преизпълниха плана с 14 милиона лева промишлена продукция, а в сравнение със същия период на миналата година в повече — 76 милиона лева. В селското стопанство твърдо преминахме барьерната от 400 кг зърно и от 5000 кг захарно цукло от декар. Окръгът трета година държи знамето на първенството в производството на месо, мляко и яйца.

Ние посрещаме големия празник под неизгладимите впечатления от новата Конституция на СССР и историческия доклад на Леонид Илич Брежнев по случай 60-годишния юбилей на Великия октомври.

„Незабравимите октомврийски дни разтърсиха цялата планета, — каза Леонид Илич Брежнев. — Започна нова историческа епоха на революционното обновяване на света, епоха на преминаване към социализма и комунизма. Започна пътят, по който днес вървят стотици милиони хора и по който е съдено да тръгне цялото човечество“.

И ние вървим по този път. Трудещите се от Великотърновски окръг, сплотени около ЦК на БКП, вдъхновени от победоносния ход на идеите на Великия октомври, ще положат сили и умения за претворяване в живота решенията на XI конгрес на БКП и Юлския пленум на ЦК, изпълнители в себе си свещестия и енергията на Априлската линия на Партията.

ЗОРЯ
ПОЛТАВИНИ

БОРБА

Походът на Октомври продължава

И продължава победният поход на Октомври. Ка то пролетен вихър той преминава от Северния по лус до тропическия пек, достига космическите се ления прониква в дълбините на милиарди човешки сърца и съвести. И побеждава! Необходим и неот менен, ден след ден, минута след минута, в бит ки и в затишия Октомври побеждава...

От край до край, по цялата планета,
над мъртви и безсмъртни имена,
над преспи, над пустини, над полета
Октомври все бойни знамена.

Там, дето има бедни и безправни,
там, дето има глад и нищета —
Октомври там е като равен с равни
и като светъл символ и мечта.

Усмивнат и суров, той влиза с грохот
и в радости, и в ярости души.
И в своя шеметен, планетен поход
с могъщ размах изгражда и руши.

Изтръпват непристъпни бастиони,
разтварят се запосени врати.
И гордите червени ескадрони
летят в самите звездни висоти.

И все така, през злоби и забрани,
над вчерашни и днешни времена,
над бедни, над плата, над океани
Октомври все бойни знамена.

Октомври като изгрев преминава
през облаци, през бури и покой.
И с правдата на Ленин побеждава
в последния, в решителния бой!

Матей ШОПКИН

Из поемата „Звездни мигове“

Юбилейни дни В трите столици

Маршрутът ни преминава през трите столици — Киев, Ленинград и Москва, в които революционното зарево е ос вествало винаги пътя на Русия.

Чувстваме съветската страна как диша и живее с ду ха и полета на Великия октомври. Социалистическата ре волюция в нея е свързала в неразривно единство минало, настояще и бъдеще. Съветският народ се изкачва към върха на своя шестдесетгодишен юбилей, откъдето се от криват нови хоризонти на комунистическото утре. И чуж ди са на съветските хора парадните шумове. На мълча лив подвиг се е отдал всеки трудов колектив с решението да изпълни двегодишния план от X петилетка до 7 ноем ври. Безброй предсрочни рапорти пред Партията на Ленин. Шестдесетлетие е ознаменувано с нов документ на епо хата — новата съветска Конституция.

Пулсът на съветската родина се усеща с общия ударен ритъм и със специфичните особени трепети на всеки от три те градове-герои.

Киев носи славата на най-старата столица на матушка Русия. Изпълнен с багрите на многобройните си гради ни, възкръснал като прижа жен феникс от развалините на войната, увеличил пет пт ти жилищния си фонд, гра дът посреща Великия октом ври с нов паметник на ре волюцията. „Арсенали“ сякаш отново, както в 1917 г. сре щат с гърдите си вражите куршуми. В града е постро ена нов профсъюзен дом.

Питер и Ленинград — ка го гранитен пиедестал и на него Александровската ко лона. Оръдейните изстрели на крайцера „Аврора“ и на 900-дневната блокада, нечовешка га мъка и диханието на глад ната смърт звучат в едно с седмата симфония на Шостакович и пукота на ле да по „Пътя на живота“. Градът на великия Ленин е мякияс снага на шест пъти по-голяма площ. Путиловци предават шафетата на Киров ци — маптаните в бой и труд тракторостроители. Бал тийските корабостроители са изпратили първия атомен ле зоразбивач „Ленин“, втория „Арктика“ и са подготвили пред юбилей трети — „Си-Сир“. Присъден е знак „К“ на повече от 2560 ленинград ски изделия.

Градът — люлка на три революции, „градът на изкуст вата“ отдава всички сили на партийния призив: „Ленин град — висока култура, об разцова чистота и ред!“ Въз становен е старият паваж на

Москва си дават среща и правят отчет представителите на 15-те републики. Рядко шастие е да присъствуваш на концертната програма на Все съюзния фестивал на само дейното художествено твор чество на трудещите се (на 9. X.). Участвуват обикновени хора, младежи от заводи и поля, ученици и студенти, ар мейци, сторители на газпро вода Оренбург — Западна граница на СССР — българи, немци и чехословаки, ветера ни на Великата отечествена война. На сцената се явяват с чаровни гласове индивиду алните изпълнители: шломери те Машини от Томск и Яркин от Новокузнецк. Кожатова, инженер от автомобилния за вод „И. А. Лихачов“, Ино земцева, главен агроном на совхоз „Дружба“ от Костром ска област, ст. н. с. Безвер хий от Днепрпетровския ХТИ, ст. инженер-опера тор Фоминский, дошъл от атомния ледоразбивач „Арк тика“ и лекарят Лонгинов от Зеленоград. Три часа въз вишена естетическа наслада.

От Кремълския дворец на конгресите сякаш пътуващ по необятната „Голяма земя“ и срещаш традициите, пре деста на днешния ден и меч тите на съветските народи, ненадминатия талант и те ний на един народ, който е поел не само високата от говорност на строител на комунизма, но и на защит ник на световния мир.

Москва, която не пропус на да направи парад и на 7 ноември 1941 г. и от ней ния Червен площад съветски те войни заминаваха за фронта, през 1977 г. ще по каже на света своята мощ и мирно настъпление.

Пътуваме към България и мислим върху думите на ста рия болшевик Ал. Грaмпи: „...революцията ни направи бойци на века, независимо дали си живял през 1917 или 1977 година...“

Киев — Ленинград — Москва — Велико Търново

Петко Д. ПЕТКОВ

БЪЛГАРСКА АРХИТЕКТУРА В КНИШОВКА

Повече от 15 години крепне дружбата меж ду трудещите се от колхоз „Червена Украй на“ и селскостопанските работници от Велико търновски окръг. Приятелските връзки помагат за разцвета на икономическата и културния живот на полтавчани и великотърновци.

В колхоза с радост очакваме гости от по братимения ни български окръг. С тях ние делим своя опит в постигането на богати ре колти, показваме им нашите поля и ферми, колхозниците ги очакват в своите домове.

С прекрасни впечатления се връщат и аз шите делегации от България. През 1964 г. аз бях у вас на гости. В колхоза си дойдох с по дарък от българските строители — проект на жилищния сград.

В село Книшовка има нова, широка улица, която се нарича „Великотърновска“, в чест на нашата дружба. Сега на нея вече са постро ени 73 жилища по проекта на българските прияте ли. Най-добрите работници в колхоза живеят в тези просторни, светли и уютни сгради: се мейството на механизатора Верник Иван Васи левич, на комбайнера Марченко Евгений Фе до рович, който за сезона пожина и овърша 1000 тона златно зърно. Те получиха тези къщи от колхоза на изплащане в срок от 10 години.

Хубаво е, когато на свободна земя, под мир ното небе два народа живеят в такива братс ки отношения помежду си.

И. П. ИНЗИК

герой на социалистическия труд,
председател на колхоза „Червена
Украйна“ — Полтавска област

Щастие то да живееш в страната на Цветите

Тече осмата година на моята депутатска дей ност. За този период неведнъж съм участвувала в работата на сесията на Върховния съвет на СССР. И да си призная честно, при всяко пъ туване се възнувам. Аз, обикновената трудеща се жена, се занимавам с държавни дела, моят глас се взема под внимание при обсъждането на въпроси, важни за цялата страна!

Разбира се, с нищо не може да се сравни възнеенето, с което аз пътувах за извънредна та сесия на Върховния съвет, която трябваше да приеме новата Конституция на Съюза на съветските социалистически републики — основ ният, закон на нашия живот.

Преди заминаването се срещнах с моите из биратели. На мен, техния депутат, ми е мно го приятно да отбележа, че всички те едино душно одобряват и поддържат основните поло жения на този исторически документ.

Поръчение да гласувам за новата Конститу ция ми поставиха и хората от моето звено, ко ето ръководя вече 17 години. Нашият коле ктив не е голям — двама механизатора и 26 жени. Ние отглеждаме различни култури, ос новната от които е цвеклото. Тази година от него получихме чудесни резултати — по 5000 кг от декар. За това помогнаха и машините, и торовете, и хербцидите. Но и за ръчете все още остава твърде много. Аз и моите другар ки от звеното се надяваме, че учените както от областта на селекцията, така и от област та на механизацията на отглеждането на захар но цвекло ще направят още много за намаля ване участието на ръчния труд.

През 1956 година завърших средното маяч ковско училище и започнах своя трудов жи вот. Много от моите връстници напуснаха се лото, но аз останах, за да поема шафетата от нашите бащи, както е прието да се казва у нас. Доволна съм от своята съдба. Хората ме уважават. За своя труд съм получила и мно го отличия, най-високото от които е орденът „Ленин“.

Ето защо, когато аз, заедно с другите депу тати — също като мен трудови хора — пъту вам за Москва, нося със себе си тоилите поз драви на моите избиратели до Централния ко митет на КПСС, до генералния секретар и председател на президиума на Върховния съ вет на Съветския съюз другаря Леонид Илич Брежнев. Нося със себе си горещата благодар ност на трудещите се от моя роден край, за мъдрата и миролюбива политика на партията и правителството, за тяхната постоянна грижа за съветските хора.

Г. ОЛЕШКО

депутат на Върховния съвет на СССР, звеноводач от колхоза „Щорс“ в Новосахарский район

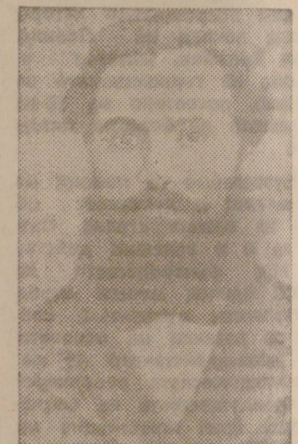
Бойци на революцията

РОМАН АВРАМОВ — ро ден в Свищов. Изпълнявал поръчения на Ленин. Предан боец на революцията.

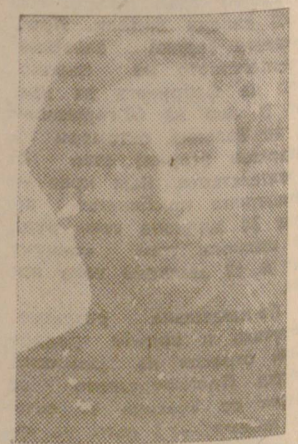
СОТИР ЧЕРКЕЗОВ — ро ден в Свищов. Изпълнявал поръчения на Ленин. Участву вав в сраженията срещу вра говете на революцията в Пет роград.

СТОЯН СИВАЧЕВ — роден в Килифарево. По поръчение на болшевишката партия пре нася литература от Русия в България.

МАРИН ПАПУРКОВ — ро ден в Мерданя. Член на РКП (б). През 1918 година става политкомисар на дивизия в северокавказката армия.

СТАНАНОТ ГОЛЕВ — роден в Мерданя. Боец от първи те редици на Червената ар мия в първите дни на ок томври в Гражданската вой на.

Петилетка на новодоимците

В навечерието на 60-годишнина та на Великия октомври за първи път в историята на човечеството ние записваме в новата Конститу ция на СССР правото на жилище. Такова нещо няма в нито една конституция в света. И това пра во е гарантирано от ред, меро приятия, на първо място от които е

развитието и поддържането на държавния и ведомствен ния жилищен фонд.

Владимир Илич Ленин лично отделяше много сили за преселя нето на работниците от нехигиени чните сутерени и мазета в хубави жи лища. Към края на 1923 година в страната беше построен първият милион квадратни метра жилищна площ за трудещите се. Това е мал ко повече от сегашната двуднев на норма на нашите строители. Вся ка година в Съветския съюз се на селват 110-112 милиона квадратни метра жилищна площ.

Особено високи са строителните темпове в Полтавска област.

Но не само количествените пока затели характеризират развитието на жилищния фонд. Все по-разно образни са удобните, дори лук созни домове, отоплявани централ но с газ, пара или електричество.

Осен ще дава на своите гражда ни жилища, държавата непрекъс нато се грижи и за поддържането им и за техния ремонт. И през та зи петилетка за текущи и капитал ни ремонти са отделени милиарди рубли държавни средства. Освен това държавата оказва и съдействие на кооперативно то и индивидуалното жилищ но строителство.

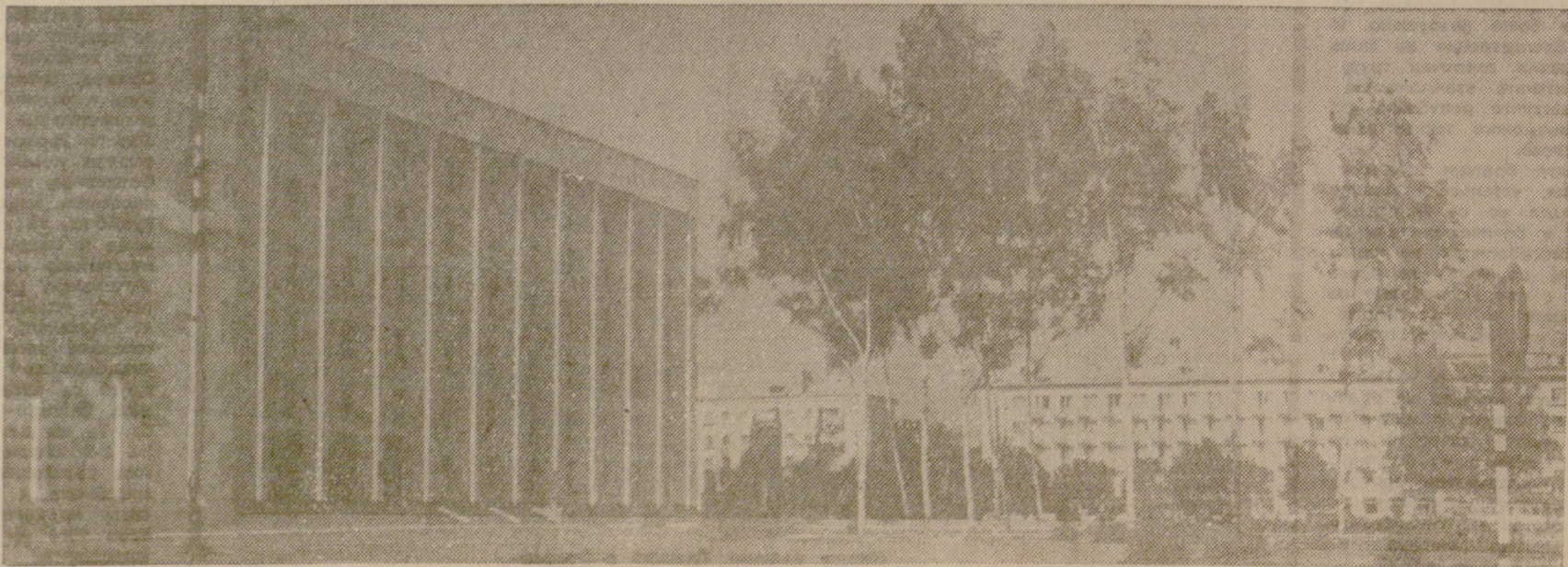
Много ярко проличава благосъс тоянито на трудещите се по то ва, колко жилища строят те със свои собствени средства. А в Пол тава са построени и продължават да се строят десетки кооператив ни домове.

Държавата подпомага колективни те и индивидуалните строители. Те имат право на отстъпка при изпла щането на кредитите, осигуряват им се строителни материали, значи телна помощ им оказват и местни те съвети на народните депутати, предприятия и организации. Го лама част от работата при строе жа на нови и ремонта на стари

постройки изпълняват службите за комунално обслужване. Колхозите и совхозите също строят много до мове и по-късно ги дават на изпла щане на тези, които идват на рабо та при тях от други места.

У нас съществува обществен контрол върху раз пределението на жилищната площ.

Основните принципи на разпре де ление на жилищата са участието в об щественото производство и степен та на потребност. Сред новодоимците в току-що построените девететажен жи лищен дом на улица „Великотърнов ска“ в Полтава е семейството на електрозаварчика от Завода за же лезобетонни изделия А. В. Глуха. Той е ударник на комунистическия труд, многократен победител в со циалистическият съревнование. Тук ще живеят и активният участник в общественния живот Анатолий Васи левич и неговата жена Тамара Ива нова, старши инженер в института „Укрсельхозпроект“, които със своя добросъвестен труд си осигуриха правото на съвременно, удобно жи лище. Такива са и техните съседи в големия блок. Всички те полу чиха жилище след като изчакаха реда си в списъка за нуждаещи

Кътче от Полтава

Снимка А. ПАСЕЧНИК

КАТО СЛЪНЦЕТО И ВЪЗДУХА...

Светският опит в промишлеността на нашия окръг! Колкото и да се говори на тази тема, колкото и да се пише — нито думите, нито хартият ще стигнат, за да се изкаже всичко...

Наблизо до предприятието за производство на плодови сокове към АПК „Път към комунизма“ в Стражица е поставен бетонен фундамент на новият съветски товарен автомобил „ЗИС-5“. Едновременно с това се извършва и ремонт на машините, които предшестваха с чест изминаха бойните пътища на Великата отечествена война, прокарва пътя на кооперативния строй в Стражишки район. Тогава в Стражица още нямаше промишленост в истинския смисъл на думата, но съм сигурен, че много от сегашните работници и специалисти в Завода за радиатори или Завода за вълна и амбалаж за пръв път са видели техниката, гледайки непрекъснато ния и скромни „ЗИС-5“...

В цеховете на МЗ „Червена звезда“ — Дебелец и до сега работи един трудов терен — първият, достъпен за предприятието още през 1947 година, съветски строг, производство на московския завод „Красный пролетарий“. Сега той, както и старият „ЗИС-5“ в техническо отношение на никого вече не правят впечатление.

Сега в нашите заводи — фабрики работи съвременна съветска техника на световно равнище, цели производствени линии, цехове, а в не рядки случаи и цели предприятия са оборудвани с модерни машини и съоръжения, произведени във великата родина на Октомври. И тази мощна материално-техническа база е основата, върху която нашите промишленници творчески прилагат богатия съветски опит...

Преди година и половина във фабрика „В. Мавриков“ — Велико Търново се срещнах с полтавските текстилци Татяна Лейва и Мария Наумчук. Две обикновени съветски жени — по-възрастната, Татяна Лейва, е бригадир на бригадата за комбинирани труд, а по-младата, Мария Наумчук, предачка във фабрика „50 години Велика октомврийска социалистическа революция“ в град Полтава, УССР. Тяхното пребиваване във Велико Търново и предприятието не бе съвсем обикновено.

— Дошли сме да се учим един от друг — каза Татяна Лейва. Те престояха във фабриката „В. Мавриков“ брое дни, но през това време хората рядко ги виждаха извън залите на предачния цех. Отначало се учуваха на тяхната упоритост, мислеха че това е някаква изключителна скромност, „издокарване“, но после асички се убедиха, че точно така трябва да се работи, уплътнявайки най-рационално работния ден.

Това бе един ярък, нагледен пример за комунистическо отношение към труда. В началото на тази година в Завода за изкуствена коприна на СХК „Свилюза“ — Свищов все още се усвояваше новото производство. И в тази отговорна работа съветският член опит отново бе на преден план.

— Под благоприятното влияние на съветските специалисти, работещи в комбината — споделяха ръководители на предприятието — се оформиха добре сплотени бригади, с ведър социално-психологически климат. Отношението на съветските хора към труда, дисциплината, качеството на продукцията са пример, който не забележи мо, но трайно „заразява“ нашите работници и специалисти...

Колко много са научили нашите промишленници от съветските си колеги! Говорят не само факти, че в окръга вече съществуват такива промишлени дейности като производство на изкуствена вълна и изкуствена коприна, на електронно-запамятащи устройства и други. Съветският опит, придобит от непосредствения допир със съветските хора, прозира сега в порасналата отговорност за всяко дело. Сара товската система за управление на качеството, Лавовската система, починът на Степан Витченко за наставничеството, многомашиното обслужване — това са само част от посиките, в които е концентрирана работата по прилагане промишления опит на великата съветска страна...

Съветският опит в промишлеността на нашия окръг! Той е неразделна част от производственото всекидневие в заводите и фабриките съвещина и гаранция за всеки трудов успех.

Йордан ВЕЛИКОВ

Снимка А. ПАСЕЧНИК

Най-добрият настройчик в Лубенския завод за сметици машини Николай Семьонович Шчербан.

Снимка А. ПАСЕЧНИК

Част от колектива на цех „Заготовки“ в МЗ „Червена звезда“ в Дебелец с началник Иван Маринов, награден с флага на Полтавския областен съвет на Професионалните съюзи за добри успехи в съревнованието в чест на Великия октомври

Снимка Иван РУСКОВ

Всеки ден — ударен!

Всички граждани на нашата страна имат право на труд. Ние трябва добросъвестно да се трудим, да пазим социалистическата собственост, да защитаваме Родината, да укрепваме дружбата на нациите и на народностите от многонационалната държава и на народите от целия свят, да се борим за укрепването на мира.

У нас трудът стана първа необходимост за всеки. Да вземем например нашия колектив. Той е малък — само 9 човека. Всяка доячка се старее да работи високо производително. Сега средно денонощият надой на фермата е почти 12 литра

мляко от крава. Свонте по-високи обещания ще изпълним предсрочно.

Казвам така, защото имам възможност. Храним животните с висококачествени храни, придържаме се към четири метода за отглеждане и доене на добитъка, точно изпълняваме дневния режим. Пример в работата дават Н. М. Шпорт, който е отелел повече от 3000 литра мляко, надоещо от всяка крава. Високи постижения има също така и М. Т. Кравченко.

Всяка измината година се подобряват условията на труда, увеличават се заплатите. Сега доячките имат на

всеки шести ден един почивен ден. Това стана възможно благодарение на въвеждането в шатното разписание на подменна доячка. Държавата снабдява колхозите с нова техника и е необходимо тя умело да се използва. Това позволява да се ликвидира ръчният труд. Да се увеличи натовареността на една доячка и не на последно място да се увеличи ефективността на производството.

Л. ЛЕЛЮХ
завеждаше млечната ферма на колхоз „Звездице на Ленин“, Новоселжарски район

СССР в моя живот

Спомням си и сега, как през есента на 1957 година двадесет българчета се озовахме в Инженерно-строителния институт в гр. Киев. Към нас, българите, съветските хора проявиха голям интерес и подлагаха много грижи и внимание. Настаниа ни в много хубаво общежитие, редовно ни канеха на техни тържества.

Занятията в института протичаха на много високо равнище и еднакво се държеше на теорията и практиката. В института имаше парк с всички видове строителни машини. Като курсисти асехи от нас имаше възможност да седне и управлява кълоран, автокран, грейдер, то варна машина, че даже и до най-големите „КрАЗ“-ове. Олехме на практика и по обекти. Аз бях четири месеца на практика в металургичния завод „Ленин“ в Жданов. Спомням си, че сглобяването на строителство там тогава беше на такова ниво, на каквото сме сега ние. И в моята практика сега аз ползувам много от онова, което там съм учил и видял.

Съветските хора са много сърдечни. Ние не чувствахме разлика между преподавателите

ли и студенти. Това ни дава възможност за много честни беседи и консултации със специалисти и преподаватели. Те се радваха, когато ние ги питахме и искаме да научим нещо повече. В общо житоето на всеки етап имаше „Ленком“ — ленинска стая — занималня. В тези стайки идваха често нашите преподаватели за консултация и оказване на помощ при по-трудни проекти, лекции и др.

Аз съм много доволен, че съм учил в Съветския съюз — при съветски специалисти и съветски хора. Научих руски език и това ми помогна да ползувам свободно съветската литература. А знайно е, че всички световно известни справочници са издадени на руски език. Аз сега следя съветската техническа литература и това ми помага много в работата.

В Съветския съюз, като студент и младеж видях и научих много, то ми помага в професията, в семейството и въобще в живота.

инж. Димитър ЦВЕТКОВ
директор на СМК — „Жилищно строителство“

Повече от една година в Завода за изкуствена коприна на СХК „Свилюза“ в Свищов работи съветската специалистка Людa Титова

Десетата петилетка е вече история...

Край на този работен ден по нищо не се отличава от последните минути на досегашните трудови сменни на Анна Михайловна Вознюк, предачка в Полтавската памукопредателна фабрика.

По привычка точно, почти механически завърши и последните операции и подготовки машините за сменничката смена. А когато излезе от дъгтия ред високи станове, изведнъж се оказа в обятията на своите другарки, дошли да я поздравят с новия трудов успех — предсрочното изпълнение на плана за X петилетка. Първи и стиснаха ръка Анна Степановна Пронченко, съперница в социалистическото съревнование, която изостава само с три дни, и дъщерите й Валентина и Тамара, които също работеха тук.

Пътят към този успех не беше лек. В началото на миналата година, преценявайки своите възможности, Вознюк и Пронченко записали в своите лични обещания: да изпълнят петилетния план в чест на 60-та годишнина на Великия октомври. Починът намери поддръжници. Повече от сто работнички се включиха в съревнованието и внимателно следят техните успехи.

А Вознюк и Пронченко са опитни предачки, достигнали високо майсторство в професията. Най-важното е, че умеят да използват най-големия резерв — времето. В резултат на правилното и бързо изпълнение на работните операции те икономисват на смена по 40-50 минути и обслужват не по две и половина, а по девет и половина

машини. Неотдавна, в навечерието на Деня на работниците от леката промишленост, двете предачки рапортуваха за изпълнение на четиригодишната задача, а на трети октомври Анна Михайловна предсрочно завърши личната си трудова петилетка. Така тя произведе допълнително към годишното планоно задание близо 54 тона висококачествена прежда. От нея могат да се произведат 813 636 чифта чорапи.

„В залата на фабричното професионално-техническо училище, украсена празнично, с голям портрет на Анна Михайловна, е многолюдно. Шпрат фотоапарати, шумят кинокамери. На сцената, по тъннала в цветя, привествуват виновниците за тържеството. А ето че към трибуната се приближава и Анна Михайловна. Само преди половин час тя беше при аретата ната в цеха, привързана с кърпа, покрита с бели пухчета прежда, загрижена —

„Темпозете не омижих — защото съм решила да удвоя десетата петилетка“ — сподели тя. Сега тази жена, красиво срасана, в строг тъмен костюм, тържествено, развълнувано говори:

— Искрено благодаря на целия колектив за доверие то — приеха ме в редовете на КПСС, през цялото време ме ме подкрепяха и това увеличаваше силите ми, енергията ми. И в бъдеще ще се трудя така, както поведя работничката ми съвест, съвестта ми на комунист.

Т. МИРОШНИЧЕНКО

В надпревара с времето

Призивът на XXV конгрес на КПСС — десетата петилетка да бъде петилетка на качеството и ефективността — беше горещо облюбен от моите другари от Кременчугския автомобилен завод. Аз реших да изпълня петилетния план за три и половина години. А миналата година пресметнах, че ако използвам целия опит на първенците, прогресивни технологии и организирал по-рационално работното си време, ще поавиша своята производителност с 10 процента, трудоемкостта за изработване на детайлите ще се намали с 3 процента, а продукцията ми винаги ще бъде от най-високо качество. И постигнах всичко това.

Сега се стремя пълно да я опазвам като добър стопанин. Своята дневна норма изпълнявам 150-160 процента, а това означава, че вече работя по плана за май, следващата година.

М. ЛОПАТИН
стружар от Кременчугския автомобилен завод

Всичко — с оценка „Добър“

Звеното на сондборите, възглавявано от О. П. Соколов, едно от първите в нашето управление по-повишено обещание. За всенародния празник на Великия октомври то реши да изпълни годишната си производствена програма, а петилетния план да завърши с една година предсрочно.

Всекидневно този колектив действа ударно, с всички сили. Добрата организация на работата му позволи предсрочно да се изкачи на необходимата висота. Неотдавна бригадата рапортува — трудовата клетва в чест на юбилея на съветската страна е изпълнена. През това време са усвоени 108,6 хиляди рубли — с шест хиляди и сто рубли повече от предвидени те. В колхозите на областта са предадени за експлоатация 12 кладенеца за вода. Всички те са приети с оценка „Добър“.

Челното звено служи като маж за другите. А неговият ръководител Алексей Петрович Соколов, ударник на комунистическия труд, е награден със знак „Победител в социалистическото съревнование за 1976 година“. Другите му оказваха доверие, като го избрах за член на строителния комитет на профсъюза.

И. МИХАЙЛЮК
началник на специализираната подвижна механизирална колона № 81

Съветският опит — наша школа

Под голямата стряха на горнооряховското Локомотивно депо Люблино — еталон на социалистическа организация на труда

Съветското присъствие в железопътния транспорт... То не е от вчера. Едва ли има човек, минал през района на Локомотивно депо — Горна Оряховица, който да не е забелязал паметната плоча, показваща мястото, часа и деня на голямата железничарска станка от 1919 година, да не е видял парния локомотив, вече музейен експонат, защото новата тяга от СССР го „прогони“. С побелели глави и гърди, окичени с ордени на трудовата слава, са ония, които работеха тук през първите години след народната победа. Че сто пред новопостъпващите железопътни работници и на тържествата те разказват колко жизнено необходим им е бил съветският опит още на другия ден след победата на 9 септември 1944 година, когато трябваше да се възста нов разстроеният ни транспорт, за техническата реконструкция, за обновлението му. Десетки са имената на съветски работници и специалисти, които оказали и оказват конкретна помощ...

Тя и сега е необходима, защото Единадесетият партиен конгрес определи транспортната стратегическа

отрасъл и постави пред него отговорната задача: „Да осигури народното стопанство с превози, да съкрати времето за доставка на товари и пътниците и да съдейства за повишаване ефективността на производството.“

Отговорна е ролята на горнооряховското ЖП управление за осъществяването на тази партийна повеля, защото то обединява усилията на 13 окръга. През всяко денонощие отук се композират по няколко десетки пътнически и товарни композиции и преминават още десетки от вътрешността на страната. И всички те се движат от мощни и технически издржани машини — от съветски дизелови локомотиви. Не случайно в тукашното депо бе създаден първият съветски сервиз по поддържането им, в него доукрепна оная сплав, наречена дружба между български и съветски железничари.

Колективът на депо то със своите няколко цеха се причислява към едни от най-големите заводи в страната. В него работат съветски техници и инженери. През тях не символично, а практически присъствуват три големи

съветски заводи — коломският, който изработва двигателите на локомотивите, харковският, произвеждащ цялата електроапаратура на дизелите и воршиловградският, в който се монтира 120-тонните гиганти, както ми разказа в една от беседите си инж. Юрий Майски, ръководител на група съветски специалисти.

Само преди 5-6 години тук пристигнаха първите съветски дизелови локомотиви, за да достигнат днес почти една стотинка. Всеки от тях има мощност 3000 конски сили! Тези „машинки“, както ги наричат галовно стопаните им са машини на най-съвременното техническо равнище. Благодарение на тях железничарите увеличиха товароподемността на композициите си с 20-25 на сто и повишиха пропускателната възможност на нашите гари. Който подиша, макар и за кратко време, атмосферата под „голямата стряха“, не може да не почувства ежечасната помощ на съветските специалисти, които научава нашите железничари не само да управляват локомотивите, да ги ремонтират, но и да усъвърше

нствуват конструкциите им. Плод на съвместните им усилия е съкращаването на ремонтните работи, понякога почти наполовина.

Съветското присъствие в железопътния транспорт било чрез проекти, специалисти или техника се е раздало винаги на радущия прием от страна на железничарите. Но повсеместното внедряване на съветския опит тук е в пълната си сила с началото на Априлската линия на Партията. Сега почти всичко, което е създадено, устроено и действа, е по съветски образци. Като далечно и загледващо ехо все по-рядко се срещат флагчета, свирки и фенери, основните атрибути на Барон Хиросовата организация в железопътния транспорт, които с всеки изминат ден все повече се доближават до музеев. Днес в оперативното му ръководство масово се внедрява съвременната портиативна радиотехника. Сега радиовръзката при маневрите дейности е по-бърза и по-сигурна от флаговите, звуките и светлинните сигнали. Тя вече не е зави сима в никакъв степен и не се

„смущава“ от мъгли и други атмосферни прелатства. Нашите специалисти от гара Горна Оряховица — разпределителна изтъкаат, че откакото е въведена при тях радиовръзката при композирането на влаковете няма да се ускори процеса на маневрирането. Но това е само един пункт от изпълнените на опита на подмосковската гара Люблино.

Нейната организация засега е най-съвършената и, както е известно, се внедрява в цялата съветска железопътна транспортна система. Именно „по люблинския опит“ се създадена напълно нова организация, като основно производствено звено стана смяната. Всяка смяна е на отделна стопанска сметка. Всеки нейн член сега е зинтересован от общия резултат. Върху този опит на Люблино колективът на Железопътното управление вече разработва методи за автоматизиране на управлението в разпределителните гари и други, които са очаква да увеличат възможностите за осигуряване превоза на не престанно нарастващите товари между двете братски страни.

Школата на съветския опит сред горнооряховските железничари продължава да създава нови трудови победи.

Михаил МАНОЛОВ

